

Ben Ve Köyüm 5

– Harun Yıldırım · 01 Kasım 2016

BEN VE KÖYÜM / 5

Türkülerle giden Mustafa kolları bir Şahin kanadı gibi açılmaktadır gönlü Kelebekler gibi Pırıl Pırıl dolu Billur Billur çığlık içinde fağfur bir renk Yüreği ama, hava gitgide kalmaktadır O Kapkara Bulutlar gök yüzünde hafif hafif zifirleşmektedir Mustafa buna hiç Aldırmaz bile annesine ve Yeni doğan kardeşine kavuşacaktır ayakkabılar biraz yırtık zaten üstüne giymeye pantolon mu var ki pantolon Paramparça gitgide şehir Hastanesi'ne yaklaşmakta dır Mustafa çok az kalmıştı o hırçın esen rüzgar hafif hafif kendini Damla Damla yağmurlara bırakmak üzeredir. dağların arkalarından Gök gürültüleri gelmektedir Mustafa Gök gürültülerinden duyar ama o kadar da Korkmaz hafif hafif alacakaranlıkta çökmektedir Çünkü Mustafa'nın içi bambaşkadır kardeşine annesine gitmektedir Şimdi artık o Gök gürültülerinden Kim Korkar ki O karanlık gecelerde O hevesle yürekle giderken.

Mustafa biraz konuşmak ister ama yorgundur köy'den buraya kadar yayan gelmiştir ayakları koşmaya yetmez yürümeye devam eder ama yağmur artık yağmaya başlamıştır Mustafa'nın omuzlarına yağmur damlaları tane tane düşmeye başlamıştır Mustafa yürüdükçe Mustafa'nın adımları hızlandıkça yağmurda hızlanmaya başlar Mustafa şehrin içine girer ama yağmur öyle inerki Sırılsıklam eder Mustafa'yı ayaklar ıslak sırtı ıslak pantolon ıslak Gömlek ıslak Mustafa Sırılsıklam dır ama hastaneye gelmiştir.

Hastane girişinde Mustafa'yı almazlar bakarlar haline perişan bir çocuk Mustafa Ağlar bağırır Benim annem var burada diyerekten kardeşim var burada diyerekten ama hastane görevlileri onu almazlar Mustafa giriş kapısının önüne oturur Mustafa Kararlıdır içeriye girecektir kapıdaki görevlilerin bir anlık dalmasını bekler kendisinin şöyle tam kapının köşesine Karanlığa saklar ve görevlinin bir anlık dalgınlığından Mustafa içerikler annesinin kaçınıcı katta kaldığını ve kapı numarasını önceden geldiği için bilmektedir direk annesinin yanına gider annesinin kapısını yavaş yavaş açar Annesi bir bakar ki Mustafa Sırılsıklam Mustafa'm ,Mustafa'm, diyerek sarılır hemen yatak daki çarşafı çıkarır Mustafa siler anne şefkatiyle Mustafa'yı koklar Mustafa'yı Sarar öper doyamaz ki koklamaya Bir anne nasıl doyar, bir anne nasıl doyar evladına nasıl doyar öyle Sarar ki Mustafa'ya öyle öper öyle kokar ki ve buna öyle ihtiyacı vardır ki Gülsüm'ün.

Gülsüm Mustafa'yı kurutur elbiselerini kurutur siler yatağına yatır onu ısıtmak için üstünü örter Bu arada Kapıdan şöyle kafasını dışarı çıkarıp hemşirelere bak ar çünkü Mustafa ıslak onun üzerine bir şeyler örtmek için bir şey almak ister, ilerdeki koridorda iki erkek bir bayanın hemşeriler ile konuştuğunu görür Bunlar daha önce de hastaneye sık sık gelen kişilerdir devamlı Gülsüm hastanedeyken Gülsüm'ün etrafında her gün dönüp dönüp giden kişilerdir gülsüm bunlardan şüphelenmiştim tabii ki ama kimseye bir şey diyemez kimseye anlatamamıştır ve o gün yine görür içlerinden birinin Gülsüm'ü kapıdan baktığını görünce hemen arkadaşlarına kaç göz atıp oradan ayrılırlar hemşire Gülsüm'ü görmüştür Gülsüm hemen kafasını çekip içerikleri girer Mustafa sını ve yeni doğan bebeğini tekrar kontrol eder

Sarar onları bir arada bir daha koklar

Ogün Gülsüm'ün hastaneden çıkma günüdür bütün eşyaların toplamıştır ama Gülsümü hastaneden kim götürecektir elinden tutup gidecek kimi vardır bir Mustafa'sı vardır O da Sırlısıklam ıslanmış sekiz yaşında ne yapabilirdi Küçük Mustafa, çaresiz bitkin Gülsüm Çaresizdir. Allah'tan başka sığınacak kimsesi yoktur hastane görevlileri gelir gülsü hanım çıkma saatiniz gelmiştir der Ama akşam olmak üzeredir Gülsüm derki Ben bugün kalsamda yarın çıksam olmaz mı der hastane görevleri kabul etmez çünkü her şey ona göre ayarlanmıştır Hayır efendim bu gün bir saat içinde hastaneden çıkmanız gerekiyor derler Gülsüm çaresizdir ıslak Mustafa sınımi kurutsun bebeğini mi alsın akşam da olmak üzeredir Gülsüm nereye gidebilirdi ki nereye gidebilir Ne yapabilir bir kadın .

Artık gülsüm yavaş yavaş eşyası olmasa da hastanenin çarşafların Dan yeni bebeğine kundak yapar Gülsüm hastanede bulunduğu çarşaf ile küçük bebeğine sarmak için çarşafları kimse görmeden y8rtar Mustafayıda saralabilmek için oradan bir iki parça çarşaf bulmuştur onları da yanına alır. Ve yavaş yavaş hastaneden çıkmaya başladılar Gülsüm'ün kimi vardır ki nesi vardır ki dağ gibi sırtını yaslayacak hısım akrabası eşi dostumu vardır . ki hastaneden çıkarken tutup elinden götürsün yanında Küçük Mustafa sı vardır. Tam kapıdan çıkacakların da Doktor bey Gülsün yanına çağırdı gülsüm korkar doktorun bebeği sarmak için aldığı çarşafı alacağını sanır doktor tabiki görmüştür ama seslenmez elinde ki reçeteyi verir bunları Eczaneden mutlaka alınmalıdır der.gülsüm gözlerini yere düşürerek Tabi doktor bey tabi alırız inşallah der doktordan Reçeteyi alır Mustafa'nın elinden tutarak hastaneden yavaş yavaş çıkar eczaneye hastanenin biraz ilerisinde dir bakar ki eczane açık gülsüm hanım o tarafa doğru yönelir Mustafa üşümüştür biraz titremekte dir Mustafa anne anne üşüyorum der annesi Gülsüm Mustafa yürü oğlum yürüdükçe ısınırsın der eczaneye doğru yürürler eczaneye girerler ama ilaç alacak para yoktur ama eczanenin içi Biraz sıcaktır Mustafa'nın ısınması için biraz oraya oturur sıra bekler gibi yapar eczanecisinde kapatma vakti gelmektedir hanım efendi reçeteyi uzatın lütfen der gülsüm reçeteyi verir eczaneci ilaçları getirir hangi gün nasıl kullanacağını tarif eder ve üzerine yazar. Ama Gülsüm'ün amacı orada biraz daha kalabilmektir Mustafa'nın ısınması için Eczacı bakar çocuğun yüzünü görür insafa gelir gülsüm Hanımın halini görür her şeyi anlar durumun vahim olduğunu bilir ve onlara yardım etmek ister eczanenin yantarafındaki konfeksiyon mağazası açıktır Gülsüm Hanım eder ki hanımefendi Müsaade ederseniz ben şuradan çocuğunuza bir şeyler giydirmek istiyorum der kim ne diyebilir ki tabi efendim siz bilirsiniz der

Gülsümün yeni bebeği ağlamaya başlamıştır Eczacı Mustafa'nın kolundan tutup konfeksiyona götürür onu giydirir ama Gülsüm dışarıda hastanede gördüğü aynı insanları görür onlar da onların da orada olduğunu fark eder Gülsüm'ün gitgide şüpheleri artmaktadır oğlu Mustafa'ya bakar eczacıyla konfeksiyon dükkanında pantolon gömlek almaktadırlar Mustafa çok sevinmektedir Mustafa uçmaktadır ilk defa yeni bir pantolonu yeni bir kazağı ve yeni bir ceketi olmuştur sevinerek gelirler eczacıyla Eczacı bakar ki Çocuk Ağlıyor hanımefendi Çocuğunuzu İstersen Şurada altını değiştirin der Eczacı Gülsüm Hanım arka tarafa gönderir orada çocuğun altını değiştirir ve gitgide karanlık çökmektedir

Bu arada Mustafa Yeni elbiseler ile beraber dışarı çıkmıştır yağmurun altında hırçın ca koşmakta oynamaktadır bir yere düşer başlar ağlamaya Anne anne diye Mustafa bağırır sesi duyan annesi hemen dışarı fırlar Mustafa elinden tutup kaldırır ıslak üzerini başlat silmeye üzerini sildikten sonra Mustafa'yı alır içeriye götürür ve bir de bakar ki Eczacı baygın bir şekilde yerde yatıyor gülsüm şaşırır bir anda ne olduğunu akıl erdiremez hemen bebeğinin altını aldığı yeri arka tarafa doğru koşar ve bir de bakar ki bebek yok deliye dönmüştür gülsüm şaşkınlık içindedir 5 dakika içinde ne olmuştur Mustafa'nın bir yere düşmesi nelere mal olmuştur Ora bura koşar koşar haykırarak bağırır çağırır ama bebek yoktur Eczacı yerde yatmaktadır dışarıya çıkarır o yağın yağmurda başlar gök gürültüsü gibi bağırmaya yavrum yavrum diyerek kim duyar ki o yağmurda kim Duyar sesini senin ey garib gülsüm.

Bir anda gökyüzü sanki Gözümün üstüne düşmüştür Gülsüm'ün şüphelendiği hastanede bir haftadır gördüğün o iki adam ve bir kadın akılda kalan tek şey odur yanındaki Bakkallar komşular polis çağırırlar polis Jandarma gelir olay yerine Ama elde Kanıt yoktur delil yoktur Gülsüm karakola gider karakolda ifade artık Savaş ilerlemektedir ne sabah olmuştur ne gece bitmiştir Mustafa'nın hafif hafif uykusu gelmeye başlamıştır karakolda .

Gülsüm'ün ifadesi alındıktan sonra karakol komutanı hanfendi gidebilirsiniz der biz gerekeni yapacağız gülsüm yanmaktadır için için Kor Kor Alev Alev yanmaktadır bir ananın yüreği nasıl yanar nasıl dayanır bu acıya yarabbim bu nasıl bir acı acı üstüne gelmektedir

Gülsüm komutana durumu anlatır komutan taman hanfendi biz sizin köyünüze evinize bırakalım der İki Jandarma Alır Komutan ,ve karakol arabasına Gülsüm'ü bindirir Gülsüm'ü köyüne götürür Gülsüm arabanın içinde öyle Hayaller Kurar ki evine varıp sobasının yakıp Mustafa'sını ısıtıp onu sobanın dibine uyutmak ister. ama biraz önce olan olayları düşündüğünde yüreği yanar başlar ağlamaya köye ne zaman geldiğini bile bilemez komutan hanımefendi eviniz ne taraftadır Gülsüm evin istikametine doğru gösterir Komutanım hemen az ileride der. giderler giderler sağa sola bakarlar komutan hanfendi Burada evfalan yok eviniz nerededir Yanlış mı geldik acaba der komutan. Gülsüm kafasını kaldırır hiçbir şey göremez sağa sola bakar evini göremez Aman yarabbi Aman yarabbim Hani derler ya Beterin beteri var beterin beteri var beterinde beteri var işte öyle birşey nereden bilsin ki Gülsüm hastanede çocuğunu kaybedip köyüne gelip de evinin yandığını ne bilebilir . Mustafa Jandarma arabasında uyumaktadır Gülsüm koşar evine ama ev dam yerli yerinde yoktur. Sesleri duyan komşu Nezahat gelir durumu karakol komutanı ve Gülsüm'e anlatır bir kadın bunca yükü nasıl taşıyabilir ki bu acılar nasıl katlanabilir ki Rabb'im sana nasıl bir güç vermiş Hey gülsüm Rabbim Gücüne Güç versin Amin..

Sanki zaman kilim ipliğinde güvelenmiş zaman Vuslatın tokmağına Kurşun dibine vurur gibi ,vuruyor sanki Gülsüm için Çile acı keder yoğuruyor kapılar umudu kapatmış neşeler kelepçelenmiş Ne tarafa dönsem Kan Gölü Acıgöl sanki gam dolu okyanusun içine düşmek bu olsa gerek.

Sanki acılar kederler Karnaval içinde sonbahar akşamın serinliğinde .
gökyüzünün tavanı çökmüş Samanyolu gecenin serinliğinde.

Komutan da şaşırmişti ne yapabilirdik artık bir düşünün artık bu saatten sonra ne yapabilirsin bir kadın haline ne yapabilirsin kanadının biri kopmuş Biri duruyor Gönül yorgun bir kadın bu hale Ne yapabilirdi komşusu Gel bu gece bizde kal der Gülsüm kabul etmez karakol komutanı hanımefendi bin arabaya karakola gidelim der Gülsüm geldiği gibi karakol komutanıyla geriye karakola gider ve geceyi karakolda geçirir

Ertesi gün gün doğduğunda yukarı köydeki Hüseyin Bey çarşıya inmiştir Onun da kendi işleri gereğince Karakolluk bir işi vardır ve Sabahın erken saatlerinde karakola gider karakolun merdivenlerinden yürürken Mustafa'nın bir anda oradan geçtiğini görür inanamazsın o değil sanır kendi işlemlerini halletmeye çalışırken Tekrar oradan bir çocuğun geçtiğini görür artık bu sefer emindir bu geçen Mustafa'dır hemen Mustafa'ya bağırır Mustafa Mustafa der Mustafa sanki babasını görmüş gibi Hüseyin Amca Hüseyin amca der Gülsüm de Duyar Mustafa'nın Hüseyin dediğini Gülsüm Gülsüm de heyecanlanmışım bir an Yerinden kalkmak ister ama kalkmaz Hüseyin Mustafa'ya sorar sen ne yapıyorsun burada Mustafa Annen nerede Annem içerde amcaya Hüseyin gider karakol komutanıyla annesini oturduğunu görür karakol komutanı durumu anlatır çocuğunun çalındığını evinin yandığını Gülsüm'ün çaresiz olduğunu karakol komutanı bir bir anlatır karakol komutanı anlatırken Hüseyin'in gözleri dolar yüreği büklüm büklüm olur

Hüseyin kendi işlemleri bitmiştir gitmek için Karakol Komutanından musade ister komutan tabi Hüseyin Bey Gidebilirsin musade sizin ,Mustafa sevinmektedir Mustafa uçmaktadır sanki Hüseyin onu götürecekmış gibi anne anne görüyor musun Bir bak Hüseyin amca geldi der Gülsüm'ün boynu egiktir kaldırıp başına bakmaz otur Mustafa şura otur der kendi kendine konuşma der. Mustafa'yı biraz azarlar ,ve Mustafa'nın O gülen yüzün bir anda solu verir. boynu yıkılı verir, Mustafa'nın bir dağın yıkıldığı gibi,bir gülün döküldüğünü gibi ,bir okun çakıldığı gibi, bir yüreğin söküldüğü gibi , sağ tarafa Mustafa'nın boynu yıkılır...

.../...